

Arrest

nr. 267 916 van 7 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X
handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun
minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Indiase nationaliteit te zijn, handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X op 15 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor verzoeker, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De dochter van verzoekende partijen (hierna: verzoekster), die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 6 juni 2018 als begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 5 september 2019 om internationale bescherming. Op 23 januari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Bij arrest

nr. X van 14 juli 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Op 16 april 2021 dient verzoekster, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek in om internationale bescherming als begeleide minderjarige. Op 29 juni 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekende partijen aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Indische nationaliteit en u bent hindoe van geloof. U bent op (...) 2019 geboren in het dorp Kansa van het district Meshana van de staat Gujrat, India. U verliet India op 24 april 2018 samen met uw vader P. S. (...) en uw moeder P. F. (...). Op 26 november 2018 werd ook uw jongere broertje, P. K. (...), geboren.

Op 6 mei 2018 dienden uw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw ouders verklaarden bij terugkeer vervolging te vrezen omwille van de politieke activiteiten van uw vader. Uw vader was immers lid van de Congress-partij en hij werd in december 2015 verkozen tot de lokale raad van Kansa. Hierdoor kreeg uw vader problemen met P. K. P. (...), zijn tegenstander bij de hindoe nationalistische partij Bharatiya Janata (BJP). Zo'n 3 maanden na de verkiezingen kreeg P. K. P. (...) een hartaanval. Enige tijd later werd uw vader door diens twee zonen geslagen en bedreigd. Ze dreigden ermee dat hun vader uw vader zou vermoorden. Zo'n 6 maanden na de verkiezingen probeerde P. K. P. (...) uw vader in dronken toestand omver te rijden maar reed tegen een boom. Hij riep hierbij dat hij uw vader zou vermoorden. Omdat uw vader zich niet langer veilig voelde in Kansa besloot hij in mei 2017 samen met u en uw moeder te verhuizen naar de stad Ahmedabad, zo'n 100 km verder. Na een maand wist P. K. P. (...) uw vader daar echter te vinden. Opnieuw werd hij bedreigd door P. K. P. (...) en zijn aanhangers. Er werd uw vader gezegd dat hij weg moest gaan of dat ze hem anders zouden vermoorden. Zo'n 8 à 9 maanden na jullie verhuis kwamen ze opnieuw bij jullie thuis langs. Uw vader was niet thuis, maar u en uw moeder wel. Ze dreigden ermee om ook u en uw moeder te ontvoeren en te vermoorden. Jullie voelden zich niet langer veilig en besloten India te verlaten. Zo'n 10 dagen voor jullie vertrek, in april 2018, werd uw vader nog een laatste keer aangesproken met bedreigingen. Jullie verlieten vervolgens India op 24 april 2018 met een vals Indiaas paspoort. Jullie vlogen naar Gambia waar jullie enkele dagen verblijven. Vervolgens wilden jullie naar Canada doorreizen maar bij een tussenstop in Brussel werden jullie op 6 mei 2018 tegengehouden door de luchtvaartpolitie. Jullie werden vastgehouden en overgebracht naar een welbepaalde plaats aan de grens waar uw ouders op 6 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indienen. In haar verzoek om internationale bescherming beriep uw moeder zich volledig op de problemen die uw vader kende omwille van zijn politiek engagement.

Op 8 juni 2018 werden de verzoeken van uw ouders als kennelijk ongegrond beoordeeld. Het CGVS stelde immers vast dat de verklaringen betreffende de vervolging door P. K. P. (...) op zijn minst overdreven waren, zij het niet volledig ongeloofwaardig. Bovendien slaagden uw ouders er niet in om het CGVS ervan te overtuigen dat deze dreiging dermate ernstig waren dat jullie moesten vrezen voor jullie leven of dat het om een zwaarwichtige vorm van vervolging ging. Voorts stelde het CGVS vast dat uw ouders geen enkele poging gedaan hebben om bescherming te zoeken in uw land van herkomst alvorens het land te ontvluchten, hetgeen ook de geloofwaardigheid van de verklaringen van uw ouders in ernstige mate ondergroef. De problemen van uw ouders bleken daarenboven van bijzonder lokale aard en kunnen eenvoudig vermeden worden door een hervestiging naar een andere plaats in India. Tot slot bleken de verklaringen van uw ouders betreffende het ontbreken van een origineel paspoort ongeloofwaardig waardoor wederom de geloofwaardigheid van hun verklaringen ondermijnd werd.

Uw ouders dienden op 19 juni 2018 een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 27 juni 2018 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 26 november 2018 dienden uw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende

minderjarige werd ingediend en ze dienden diezelfde dag ook een verzoek om internationale bescherming in naam van uw jongere broer, P. K. (...), in. Hierbij verklaarden uw ouders dat de problemen met P. K. P. (...) nog steeds actueel waren en dat hij ondertussen BJP-president is geworden in Visnagar waardoor u en uw gezin nu nog meer gevaar zouden lopen bij jullie terugkeer naar India. Uw vader vreesde tevens dat twee oude valse klachten die tegen hem werden ingediend opnieuw zouden worden opgerakeld. De beschuldigingen werden eerst ingetrokken. Uw ouders vreesden dat uw vader door P. (...) gedood zou worden en dat u, uw broer en moeder door hem ontvoerd zouden worden.

Op 21 februari 2019 beoordeelde het CGVS de volgende verzoeken om internationale bescherming van uw ouders niet-ontvankelijk. Op dezelfde dag nam het CGVS in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw jongere broer een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De nieuwe verklaringen van uw vader betreffende de valse klachten die tegen hem ingediend waren, bleken immers volledig in strijd met diens verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Hier verklaarde hij immers dat er nooit een klacht tegen hem werd ingediend. Bovendien gaf hij aan dat deze klachten intussen werden ingetrokken. Voorts legden uw ouders geen nieuwe documenten neer of verklaringen af die een ander licht konden werpen op de eerdere beoordeling van het CGVS. Uw ouders en uw broer tekende allen op 4 maart 2019 beroep aan tegen de beslissingen van het CGVS bij de RvV. In de arresten van 4 maart 2019 verwierp de RvV evenwel de beroepen van uw ouders en bevestigde de RvV de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die het CGVS in kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer nam.

Op 5 september 2019 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek herhaalden uw ouders de problemen die zij in het kader van hun eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalden. Intussen zou uw vaders lidkaart van de Congress-partij vervallen zijn en daar zouden de leden van de BJP voor gezorgd hebben. Om uw vader te vernederen hing de BJP een papier op waarop iedereen kon lezen hoe zijn lidkaart vervallen was. Voorts heeft uw vader de hulp gevraagd van Kiritbhai Patel, de ex-minister van Gujrat, maar die gaf aan hem niet te kunnen helpen. Voor u persoonlijk vrezen uw ouders problemen omwille van de politieke problemen van uw vader. Bovendien zou opnieuw verhuizen en u opnieuw laten starten in een nieuwe school u te veel stress bezorgen.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van het rijbewijs en de identiteitskaart van Kiritbhai Patel neer, een kopie van een WhatsApp-gesprek van uw vader met deze man en een foto van de brief die de BJP aan de muur van een gebouw hing om uw vader te vernederen. Voorts legde u de volgende originele documenten neer: uw rapport, documenten van het vrijwilligerswerk van uw vader en een attest van de integratiecursus van uw vader. U legde eveneens twee originele klachten neer tegen uw vader en een originele brief van Kiritbhai Patel, deze documenten legden uw ouders evenwel reeds voor in het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming.

Op 27 januari 2020 beoordeelde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk (minderjarige). U beriep zich immers op de elementen die uw ouders reeds uiteenzetten in hun verzoeken om internationale bescherming en u haalde geen elementen aan die hier een ander licht op konden werpen. Daarnaast werd geoordeeld dat de stress die u zou krijgen door een terugkeer naar India vreemd is aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag, noch kan hieruit een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden afgeleid. U tekende beroep aan tegen deze beoordeling bij de RvV, maar die verwierp uw beroep in het arrest van 14 juli 2020.

Op 2 juni 2020 diende uw vader intussen een derde verzoek om internationale bescherming in met aanvullende verklaringen betreffende problemen die hij reeds in eerdere verzoeken uiteenzette. Op 30 oktober 2020 werd zijn derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. Het beroep van uw vader werd op 26 mei 2021 door de RvV verworpen.

Zonder België te verlaten diende u op 16 april 2021 samen met uw broer K. (...) een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u bij terugkeer naar India de taal niet voldoende zal beheersen en dat dit moeilijk zal zijn. U mist uw familie wel. Uw vader voegt hieraan toe dat de zoon van P. (...), Pi. (...), met wie hij problemen heeft, gestorven is op 18 april 2021 door overmatige alcoholconsumptie. Nu verspreid P. (...) dat uw vader de reden van de dood van Pi. (...) bent en dat hij

uw vader en uw broer wilt doden. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u uw originele identiteitskaart neer en een printscreen over het overlijden van Pi. (...).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet.

Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer naar India de taal onvoldoende beheerst dient te worden vastgesteld dat u dit element reeds aanhaalde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming en dat het bezwaarlijk kan beschouwd worden als 'vervolgung' in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet.

Wat betreft de toevoeging van uw vader waarbij hij aan de hand van een overlijdensbericht van Pi. (...), de zoon van P. (...), alsnog wenst aan te tonen dat uw vader en uw broer bij terugkeer vervolgd zullen worden, dient allereerst te worden opgemerkt dat dit document niet van toepassing is op uw persoon. Daarnaast bewijst het overlijdensbericht geenszins de vervolging van uw vader of uw broer. Het is dus niet van die aard dat het een ander licht kan werpen op de eerdere appreciatie van het CGVS.

De identiteitskaart die u neerlegt bewijst slechts uw identiteit die in de voorgaande beslissing niet betwisteld werd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 57/6, § 3, en 57/6/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een eerste onderdeel van dit middel halen verzoekende partijen artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet aan en laten zij gelden dat overeenkomstig het vierde lid van deze bepaling de bestreden beslissing, die genomen werd op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, van de Vreemdelingenwet, diende getroffen te worden binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, dat dit verzoek om internationale bescherming door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden op 7 juni 2021 en dat de bestreden beslissing op 29 juni 2021, dus bijna een maand later, werd genomen.

In een tweede onderdeel van dit middel halen verzoekende partijen artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet aan en laten zij het volgende gelden:

"2.2. K. (...)’s ouders zijn van mening dat er nieuwe elementen voorgelegd werden die de kans aanzienlijk groter maken dat het gezin recht heeft op een erkenning als vluchteling of minstens op subsidiaire bescherming.

Er werd een overlijdensbericht van Pi. P. (...), de zoon van P. K. P. (...), voorgelegd. Deze zoon is gestorven door overmatige alcoholconsumptie, en P. K. P. (...) duidt de vader van K. (...) als verantwoordelijke hiervoor aan. Om deze reden wil P. K. P. (...) hiervoor K. (...)’s vader en K. (...)’s broer doden.

Het gaat weliswaar niet om feiten of omstandigheden die voor 100 % vaststaan, doch de vermoedens m.b.t. deze doodsb bedreigingen zijn volledig in overeenstemming met de verklaringen die K. (...)’s vader

steeds heeft afgelegd, nl. dat P. K. P. (...) hem nog steeds naar het leven staat, en om deze reden dienden deze verklaringen en vermoedens aan een nader onderzoek onderworpen te worden.

Het feit dat leven van K. (...) zelf door deze nieuwe feiten niet onmiddellijk in gevaar gebracht wordt, is weinig relevant, aangezien het leven en welzijn van haar vader en broer uiteraard haarzelf ook raken, en het is duidelijk in het belang van K. (...) dat haar vader en broer niet in een situatie terecht komen waarin hun leven echt in gevaar is.

Deze feiten en omstandigheden zijn als nieuwe elementen te beschouwen, die de kans dat K. (...) recht heeft op een erkenning als vluchteling of minstens op subsidiaire bescherming, aanzienlijk groter maken."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De beslissingstermijn vermeld in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2 van die wet. Artikel 57/6, § 3, vierde lid, van dezelfde wet bepaalt dat de in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn is genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van tien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoekende partijen slagen er ook niet in om met concrete argumenten aannemelijk te maken dat verzoekster persoonlijk werd benadeeld door het gegeven dat de bestreden beslissing is genomen buiten de voorziene termijn van tien werkdagen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Vooreerst wordt er op gewezen dat de commissaris-generaal het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekster op 5 september 2019 niet-ontvankelijk verklaarde omdat zij als begeleide minderjarige geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor haar rechtvaardigen, waarbij werd overwogen dat (i) uit haar verklaringen blijkt dat haar verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die haar ouders aanhaalden ter staving van hun

eerdere verzoeken om internationale bescherming, dat (ii) de gebeurtenissen die zij tevens aanhaalt, met name dat sinds haar verblijf in België het lidmaatschap van haar vader bij de Congress-partij beëindigd werd en dat dit nieuws openbaar werd gemaakt aan de hand van een tekst op een muur en dat haar vader tevergeefs zou hebben geprobeerd om een oplossing te vinden voor zijn problemen met de hulp van een ex-minister uit Gujrat, in het verlengde liggen van de feiten die haar ouders eerder aanhaalden en waarvan er al werd geoordeeld dat ze niet geloofwaardig waren, dat (iii) het einde van het lidmaatschap van haar vader en de openbare aankondiging hiervan allesbehalve als voldoende zwaarwichtig kan worden beschouwd om te spreken van vervolging of van ernstige schade, dat (iv) zij bezwaarlijk kan voorhouden dat het loutere gegeven dat zij in India zal moeten wennen aan een nieuwe school 'vervolging' uitmaakt of als 'ernstige schade' kan worden gekwalificeerd en dat (v) de documenten die zij neerlegt geen ander licht kunnen werpen op haar verzoek om internationale bescherming. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep werd door de Raad verworpen in zijn arrest nr. 238 555 van 14 juli 2020.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoeksters vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoekster verklaart dat zij niet meer zo goed Indisch kan praten, lezen en schrijven, dat zij bijna alles vergeten is en dat zij bij terugkeer vreest dat het erg moeilijk zal zijn om naar school te gaan. Haar vader voegt hier aan toe dat Pi. P., de zoon van de politicus met wie hij in India problemen had, op 18 april 2021 gestorven is en dat deze politicus hem ervan zou beschuldigen iets met zijn dood te maken te hebben en nu ook zijn zoon, de broer van verzoekster, wil vermoorden.

Ter staving van haar verklaringen en deze van haar vader legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure haar identiteitskaart en een *printscreen* over het overlijden van Pi. P. voor (administratief dossier, stuk 4, map met 'documenten').

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet.

Wat betreft uw verklaring dat u bij terugkeer naar India de taal onvoldoende beheerst dient te worden vastgesteld dat u dit element reeds aanhaalde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming en dat het bezwaarlijk kan beschouwd worden als 'vervolging' in de zin van artikel 1, A van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, of als 'ernstige schade' kwalificeert in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet.

Wat betreft de toevoeging van uw vader waarbij hij aan de hand van een overlijdensbericht van Pi. (...), de zoon van P. (...), alsnog wenst aan te tonen dat uw vader en uw broer bij terugkeer vervolgd zullen worden, dient allereerst te worden opgemerkt dat dit document niet van toepassing is op uw persoon. Daarnaast bewijst het overlijdensbericht geenszins de vervolging van uw vader of uw broer. Het is dus niet van die aard dat het een ander licht kan werpen op de eerdere appreciatie van het CGVS.

De identiteitskaart die u neerlegt bewijst slechts uw identiteit die in de voorgaande beslissing niet betwifteld werd."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat zij van mening zijn dat er nieuwe elementen voorgelegd werden die de kans aanzienlijk groter maken dat het gezin recht heeft op een erkenning als vluchteling of minstens op subsidiaire bescherming en tot het herhalen van de verklaringen van de vader van verzoekster dat de zoon van P. K. P. gestorven is door overmatige alcoholconsumptie en dat P. K. P. de vader van verzoekster aanduidt als de verantwoordelijke hiervoor en om deze reden hem en verzoeksters broer wil doden, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekende partijen nog laten gelden dat het weinig relevant is dat het leven van verzoekster zelf door deze nieuwe feiten niet onmiddellijk in gevaar gebracht wordt, nu het leven en welzijn van haar vader en broer uiteraard haarzelf ook raken en het duidelijk in het belang van verzoekster is dat haar vader en broer niet in een situatie terechtkomen waarin hun leven echt in gevaar is, dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat verzoekster geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Zo gaan verzoekende partijen eraan voorbij dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing over het door verzoekster neergelegde overlijdensbericht niet enkel overweegt dat dit document niet van toepassing is op haar persoon, doch ook dat het geenszins de vervolging van haar vader of haar broer bewijst.

Uit het geheel van bovenstaande motieven van de bestreden beslissing, die door verzoekende partijen niet worden weerlegd of ontkracht, blijkt dat de commissaris-generaal de door verzoekster bijgebrachte nieuwe elementen wel degelijk heeft onderzocht en op goede gronden heeft besloten dat het geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet betreffen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN